

eksamen. Af tilsvarende Grunde som ved § 8 omtalt har man fikseret Alderen til 25 Aar.

Paragraffens 2det Stykke supplerer Bestemmelserne i § 5.

Tilsvarende Grunde, som have ført til at forlange særlig Uddannelse af Skibsførere og 1ste Styrmand i Udvandrer-skibe i Fart paa fremmede Verdensdele, have medført, at man har ment at burde opretholde den nugældende Søneringslovs Bestemmelse om, at 1ste Maskinmester i saadanne Skibe bør have den yderligere Uddannelse, som ligger i, at han har bestaaet den udvidede Maskinisteksamen.

§§ 15—19.

Ifølge Bestemmelsen i § 15, der svarer til den nugældende Søneringslovs § 20, 1ste Stykke, ville de almindelige søneringsretlige Regler — som ogsaa i de indledende Bemærkninger til nærværende Lovforslag omtalt — ikke fuldt ud kunne finde Anvendelse paa Fiskerfartøjer. Den nugældende Søneringslovs Bestemmelser om Fiskerfartøjer ere imidlertid som i de almindelige indledende Bemærkninger berørt ikke af Udvalget bleven ansete for fyldestgørende, men man har ment at burde foreslaa noget ændrede eller skærpede Bestemmelser i saa Henseende. Til nærmere Belysning heraf skal man fremsætte følgende Bemærkninger:

Søneringsloven indeholder ingen Bestemmelser om Dæksbefalingsmændenes Antal og Uddannelse, for saa vidt angaar Fiskerfartøjer i Fart paa Nord- og Østersøen, naar bortses fra Dampfiskerfartøjer paa over 100 Tons. Kun i Fiskerfartøjer, der gaa udenfor Nordsøen, og i Dampfiskerfartøjer af over den nævnte Størrelse udkræves ifølge Lovens § 20, at Føreren har Bevis som Skibsfører eller som Fiskeskipper. Til Erhvervelse af det sidstnævnte Bevis udkræves, at vedkommende har bestaaet en Eksamen, Fiskeskipperprøven, at han har faret til Søs enten 1 Aar som Matros eller 2 Aar som Fisker, og at han iøvrigt opfylder Lovens Betingelser for Erhvervelse af Bevis som Skibsfører.

Udvalget har i dobbelt Forstand maattet anse disse Bestemmelser for ufyldstgørende baade henset til den saa godt som fuldstændige Mangel paa søneringsretlige Regler for Fiskerfartøjer i Fart paa Nord- og Østersøen og henset til Bestemmelserne om Fiskerfartøjer i Fart udenfor Nordsøen. I førstnævnte Henseende skal bemærkes, at da Antallet af Fiskerfartøjer nu er meget betydeligt, og Fiskeriet navn-

lig drives i de stærkt befærdede Farvande i Kattegat og Nordsøens østlige Del, vil allerede Hensynet til Sikkerheden for andre Fartøjer tale for, at der bør have Eksamensgaranti for, at Førerne af Fiskerfartøjerne have Kendskab til de internationale Søvejsregler. Da Fiskeriet med Kuttere paa over 20 Tons derhos ingenlunde kan siges at have Karakter af egentligt Kystfiskeri, bør der hos Førerne endvidere kræves noget Kendskab til Navigation. Som en Omstændighed, der yderligere taler for at kræve nautisk Uddannelse hos Førerne af de heromhandlede Fiskerfartøjer, skal anføres, at under nuværende Forhold, hvor Fører og Besætning med Hensyn til nautiske Forudsætninger i Reglen vil være ganske ens stillet, vil Føreren let savne den fornødne Myndighed, et Forhold som her træder stærkere frem derved, at der nu selv til Fiskeri i Nordsøen og Kattegat ofte benyttes ret store Fartøjer med betydelig større Besætning end i Fragtfartøjer af tilsvarende Størrelse. Det vil derfor for Hævdelsen af en passende Disciplin om Bord utvivlsomt være af ikke ringe Betydning, om Førerne staa udrustede med et Søneringsbevis, bygget paa en mindre nautisk Eksamen.

Disse forskellige Hensyn have bevirket, at man har fremsat Forslag om, at Ret til at føre Fiskerfartøjer paa over 20 Tons paa Nord- og Østersøen skal være betinget af, at vedkommende har erhvervet et Søneringsbevis, der er betegnet som Bevis som Fiskeskipper af 2den Klasse, dog at nævnte Bevis kun giver Ret til at føre Dampfiskerfartøjer paa indtil 100 Tons. Betingelserne for Erhvervelsen af dette Bevis, som ere omtalte i § 16, ville i det væsentlige svare til de i § 6 opstillede Betingelser for Erhvervelse af Kystskipperbeviset, og den teoretiske Uddannelse vil bestaa i Kystskipperprøven og Tillægsprøven i Motorlære. I Bemærkningerne til Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m., navnlig til dennes § 2 er omtalt, at Kystskipperprøven vil kunne yde en passende teoretisk Uddannelse ogsaa i den heromhandlede Henseende. Kravet om, at Tillægsprøven i Motorlære i alle Tilfælde skal være bestaaet, er begrundet i, at Motorer benyttes i Fiskerfartøjer i saa godt som alle Tilfælde. Angaaende Fartsbetingelserne kan iøvrigt henvises til Bemærkningerne til Udkastet til Eksamensloven. De under § 16 c.—f. nævnte Betingelser ere de samme, som i § 6 under c.—f. ere stil-